11. „U" CLUJ

(17 7 3 7 15 — 15 17 p)

ECHIPA CU CEA MAI BUNĂ APĂRARE, DAR ȘI CU CEL MAI SLAB ATAC...

Echipa studențească clujeană — iată un element de care trebuie neapărat să ținem seamă în analiza comportării sale din turul actualului campionat — a fost la sfîrșitul sezonului trecut în cu totul neplăcuta situație de a se mai vedea admisă în prima divizie numai datorită deciziei federale de a crește numărul de echipe la 18. Totuși, un lucru nu a fost uitat la Cluj — acela că „U" s-a clasat **pe ultimul loc al clasamentului...**

De fapt, „marea cotitură" — așa cum numesc acum tehnicienii și conducătorii clubului clujean schimbările produse în vară — a început cu cîteva etape înainte de finalul campionatului trecut, dar totuși prea tîrziu pentru a se mai putea salva ceva. Atunci, cu numai 3—4 etape înainte de finalul returului, doctorul **Mircea Lucea** și antrenorii **Silviu Avram** și **Vasile Băluțiu** au luat în mîini o moștenire grea, și din care însă sperau — așa cum își luaseră angajamentul — să facă, după un an de „stagiatură" în divizia secundă, o echipă nouă, mai ambițioasă, mai tînără și mai talentată. Ei nu și-au putut îndeplini angajamentul, dat fiind că... în vară nimeni nu a retrogradat în a doua divizie. Așa că, Universitatea cea nouă a început să fie formată din mers, fără timpi morți, odată cu participarea la primul campionat românesc cu 18 echipe.

În momentul de față, după încheierea celor 17 etape ale turului, Universitatea Cluj a realizat numai 50% din totalul punctelor posibile. — 17 din 34. Este, totuși un plus de 7%, dat fiind că în perioada similară a anului trecut, „U" nu realizase decît 43% din totalul posibil. Cu aceeași jumătate de măsură se exprimă satisfacția antrenorilor clujeni despre reușita transformării echipei pe care o conduc. **„Universitatea este doar o echipă în construcție,** avea să ne spună nu de mult antrenorul principal Silviu Avram. **Noi considerăm că nu sîntem decît la începutul acestei operații. Deocamdată, la fel ca la punctajul acumulat, considerăm că am făcut numai jumătate din ceea ce se putea face. Cealaltă jumătate rămîne încă de făcut..."**

Acest plus de 7% comportă multe discuții. Mai întîi, trebuie să nu uităm că Universitatea a susținut în tur 9 partide pe teren propriu, iar în retur nu va mai juca decît de 8 ori „acasă". Deci, din punct de vedere... cantitativ trebuie să fim oarecum circumspecți. Calitativ însă, se cuvine să adresăm noului „stat major" al echipei universitare unele felicitări. Ne gîndim, în primul rînd, la reușita operație de titularizare a unor tineri mai ieri încă juniori. În vara anului trecut, **dr. Lucea, Avram** și **Băluțiu** se hotărau să renunțe la jucători cu reale „nume", ca **Solomon, Munteanu, Lică** sau la mai tinerii frați **Mocanu,** în favoarea unor „necopți" ca **Lăzăreanu, Matei, Ciocan, Hurloi, Porațchi,** sau **Cocea** și, în ultimele etape, ale turului, **Suciu** și **Naghi.** Toți au devenit acum mai mult sau mai puțin titulari.

În ceea ce privește tactica de joc, antrenorii clujeni au fost convinși că nu se poate trece dintr-o dată la o schimbare radicală a manierei de evoluție în teren. Acest lucru cere timp, dar deja în jocul lui „U" se simte o tendință de îmbunătățire a circulației mingii și a jucătorilor în teren. S-a trecut la aplicarea unui 4—3—3 cu accent ofensiv, în care — așa cum antrenorii doresc — se încearcă mereu sprijinirea jucătorului aflat în posesia balonului. De asemenea, se caută cît mai mult să fie evitate conducerile exagerate, în trecut o caracteristică foarte neplăcută în stilul de joc al echipei studențești.

În al treilea rînd, dar în nici un caz la urmă, Universitatea Cluj s-a străduit foarte mult pentru crearea unui cadru organizatoric și de disciplină mult îmbunătățit. La începutul campionatului dr. Mircea Lucea — marele catalizator, după părerea noastră, al începutului de transformare a echipei clujene — a pus pe hîrtie mai multe dintre ideile sale privitoare la felul cum trebuie să înțeleagă un sportiv de performanță disciplina de zi cu zi ca și acea mult discutată „viață invizibilă". Acest **îndrumar de conduită** a fost multiplicat și împărțit la toți jucătorii, probabil pentru ca nimeni să nu poată spune ulterior că se află în necunoștință de cauză...

*

La jumătate de drum, nu se poate ca Universitatea să nu se uite și înapoi (citiți... prin cifrele statistice), pentru a afla, chiar dacă a făcut și lucruri bune, în ce direcție mai trebuie să lucreze. La sfîrșitul turului, „U" se poate lăuda că posedă **cea mai bună apărare** (numai 15 goluri primite, la egalitate cu Steagul roșu), ca și cu faptul că a primit numai 7 goluri (cele mai puține din întreaga divizie) în meciurile susținute în deplasare. La pasiv trebuie inclus însă **cel mai slab atac** (numai 15 goluri, la egalitate cu Petrolul), ca și „recordul" de numai **un singur gol marcat în deplasare!** Acest gol avea însă să aducă studenților clujeni... singura lor victorie în deplasare (1—0 cu Dinamo) !! În afara acestei victorii, studenții au mai reușit și două rezultate de egalitate pe teren străin, două remize albe (0—0 cu **Rapid** și cu **Petrolul**), dar au și pierdut cinci puncte pe teren propriu : înfrîngeri la **Universitatea Craiova** și, mai surprinzător, la **Jiul** (ambele cu 0—1), meci nul — pe stadionul său — cu C.F.R. Cluj (2—2), ultimul rezultat, să nu uităm însă, după un meci „cu cîntec", în care studenților parcă li se turnase plumb în picioare atunci cînd conduceau cu 2—0...

Încă un atac al „șepcilor roșii" fără ...gol,din partida cu S.C. Bacău **Foto : S. BAKCSY**

Publicul clujean, **destul de împăcat** cu oscilațiile **de formă ale** echipei studențești, nu s-a mirat aproape deloc atunci cînd — asta se întîmpla spre mijlocul turului — echipa sa favorită s-a „cocoțat" pînă aproape **de podium** (a fost atunci **o** perioadă foarte bună, **care a** inclus și victoria **de la** București), după care, **doar** în două-trei etape, **a ajuns** mult mai jos, adică **acolo** unde se află acum : **pe locul** al 11-lea al clasamentului. Media spectatorilor **la** meciurile lui „U" rămîne destul de mică (în jur de 8 500), chiar dacă „șepcile roșii" n-au abdicat deloc de la stilul curat, cu accent pe frumusețea jocului, care îi era caracteristic. Dovada **o** face faptul că, deși are una dintre cele mai bune apărări din țară (la cele 15 goluri primite ar trebui, în mod normal, să le scădem pe cele două încasate în meciul cu C.F.R. aproape pe gratis !), universitarii clujeni n-au fost niciodată sancționați cu penalty și nu au avut nici un jucător eliminat de pe teren ! Poate în primăvară, odată cu materializarea definitivă a planurilor alcătuite de „trio-ul" dr. Lucea—Avram—Băluțiu, publicul clujean va fi din nou atras în număr mare spre Stadionul Municipal, acolo, unde „U" își susține, prin tradiție, toate meciurile de pe teren propriu...

Dumitru GRAUR

12. POLITEHNICA TIMIȘOARA

(17 6 5 6 17 — 13 17 p)

ÎNAINTAREA - MAREA PROBLEMĂ...

La începutul ediției de campionat 1973—74, fotbalul timișorean a trăit bucuria promovării echipei Politehnica în Divizia A. După ani de așteptare „bătrîna Poli" revine în primul eșalon al fotbalului nostru, spre satisfacția miilor de suporteri bănățeni, cu adevărat atașați de jocul cu balonul rotund, dovadă și numărul foarte mare de spectatori (în medie 15 000 la fiecare meci), prezenți în tribunele stadionului „1 Mai".

Încă din perioada precompetițională de vară, imediat după promovare, antrenorul echipei, **prof. Ion Ionescu,** și-a dat seama că valoarea și posibilitățile lotului de jucători existent sînt sub cerințele necesare viitoarelor confruntări pe prima scenă a fotbalului nostru. Cu toate bunele intenții ale conducerii secției de fotbal, de a întări lotul cu cîteva elemente tinere, valoroase, acestea au rămas numai în faze de proiect, fără transformări structurale. Și astfel foștilor jucători de „B" le-a revenit greaua misiune, ca prin comportarea lor, să asigure menținerea formației în Divizia A. Așa stînd lucrurile, altă cale nu era de ales în afara uneia singure : acordarea unei seriozități sporite în desfășurarea procesului de instruire, fără menajamente, cu antrenamente de intensitate maximă. Jucătorii s-au pus pe treabă. Startul campionatului se apropia. Au venit jocurile de verificare care urmăreau găsirea și apoi omogenizarea celei mai bune formule de echipă. După primele „amicale", scepticii acordau puțini sorți de izbîndă formației timișorene, prezicînd studenților o comportare modestă care-i va împinge la sfîrșitul turului, pe ultimul loc în clasament.

Prima jumătate a campionatului s-a încheiat. A venit ora primei scadențe. Politehnica Timișoara a ocupat locul 12 în clasament cu 17 puncte din 34 posibile, realizînd un procentaj de 50 la sută. O comportare destul de bună, gîndindu-ne la nivelul valoric global al componenților lotului. „Poli" a păsit cu dreptul în campionat învingînd pe A.S.A. la Timișoara, cu 3—1. Au urmat două insuccese, 0—2 cu Sportul studențesc, în deplasare, și tot 0—2 cu Universitatea Craiova, acasă. Un succes la limită, 1—0 cu F.C. Constanța pe teren propriu și o înfrîngere cu același scor (0—1 la Iași cu Politehnica). Apoi o victorie acasă cu „U" Cluj (1—0) și, în sfîrșit, în etapa a 7-a, primul punct realizat în deplasare (0—0 cu Petrolul). În continuare studenții au cedat la limită (1—2) în Capitală în fața lui Dinamo, după care au urmat două jocuri la Timișoara (1—0 cu Jiul și 1—1 cu Steaua). Cedează C.F.R.-ului la Cluj cu 1—0 și nu poate trece de Steagul roșu (1—1) pe malurile Begăi. Recuperează punctul la Reșița (2—2 cu C.S.M.), cîștigă greu (1—0) cu Rapid în fața propriilor suporteri, pentru ca, în etapa a 15-a, să obțină un punct prețios la Bacău (0—0 cu Sport Club). Penultima etapă marchează un succes de proporții : victoria la scor (5—2) cu F.C. Argeș la Timișoara. În ultimul meci al sezonului pierde la Arad cu 0—3 în fața U.T.A.-ei.

După această trecere în revistă a rezultatelor celor 17 întîlniri să vedem care au fost plusurile și minusurile echipei antrenată de Ion Ionescu.

Formația timișoreană a preferat o așezare în teren după varianta 4—3—3, cu Mehedințu retras în linia a doua, asigurînd la mijlocul terenului, împreună cu Surdan și Lața (ambii cu sarcini duble), echilibru și elasticitate, acest compartiment aducînd un sprijin substanțial ultimilor apărători. În schimb aportul adus atacului nu a fost în egală măsură. Au existat fluctuații în comportarea liniei mediene de la joc la joc. Așa se explică faptul că, în faza generală de apărare, echipa a avut un randament foarte bun, aceasta însă în dezavantajul atacului care a fost servit mai puțin de aportul mijlocașilor. Dar trebuie să adăugăm evoluția sub posibilități, constant slabă, a jucătorilor compartimentului ofensiv care s-a situat cu mult sub așteptări. De regulă Floareș, Dașcu, Bojin și Bungău au manifestat carențe în jocuri care au ieșit în evidență prin spirit combativ redus, datorită mai ales tendințelor de individualism (Bojin, Dașcu), ca și printr-o circulație lentă și mobilitate insuficientă în acțiunile de finalizare. Singur Bungău s-a detașat față de ceilalți, el fiind de altfel și golgeterul echipei cu 7 goluri înscrise. Un alt aspect negativ în comportarea de ansamblu a echipei a fost cauzat de scăzuta capacitate tehnică a majorității jucătorilor, deficiență care, pe parcursul turului, a dus la numeroase perturbații tactice, reflectate prin abandonarea periodică a ideii de joc (lipsă de gîndire mai ales la înaintași, execuții tehnice defectuoase, cu preluări inutile și pase telefonate interceptate de regulă de adversari). Cu toate aceste deficiențe au fost situații cînd jucătorii au trecut peste acest handicap datorită deosebitelor resurse fizice, calitate dublată de o ambiție exemplară, ceea ce le-a permis să mențină un ritm susținut pe întreaga durată a meciurilor chiar și atunci cînd au întîlnit adversari superiori.

Un reușit „un-doi" între Lața și Bungău, care îl dezechilibrează pe fundașul brașovean Olteanu **Foto : Dragoș NEAGU**

Din cei 21 de **jucători folosiți, Jivan, Lața, Păltinișan, Arnăutu, Mehedințu, Maier** și **Popa** s-au situat, prin comportarea lor, peste nivelul celorlalți, aducînd un aport substanțial în jocul echipei. Forma de vîrf a formației timișorene a fost atinsă în întîlnirile cu **Steaua** și **F.C. Argeș,** cînd întreaga echipă a arătat că are resurse și posibilități nebănuite.

SPERANȚE PENTRU RETUR

În aceste zile antrenamentele se desfășoară din plin. Jucătorii Politehnicii Timișoara și antrenorul lor, avînd deja experiența anului trecut, și-au propus să se pregătească exemplar, să înlăture deficiențele existente, în așa fel, ca în returul campionatului să confirme **evoluția bună de pînă acum, ba chiar să se autodepășească. În această perioadă** se va pune un deosebit accent pe dinamizarea tehnicii de joc și amplificarea registrului tactic, pentru ca în meciurile din retur, atacanții (mai ales) să renunțe la unele șabloane, la o anume stereotipie. Se va accentua pregătirea individuală la unii jucători **(Jivan, Lața, Mehedințu, Păltinișan, Bojin),** capabili de acumulări suplimentare. Nu va fi neglijat nici alt aspect, și anume, menținerea pe mai departe a unui climat de înaltă conduită morală, caracterizat prin disciplină înțeleasă, dorință de autodepășire, atît de necesare pentru obținerea de performanțe. În același timp există **o dorință** comună **(conducători, antrenori, jucători),** ca echipa să se afirme și **pe plan național** în sensul **ca pe parcursul** returului, **prin comportări foarte** bune **cîțiva jucători să** poată fi **selecționați** în loturile reprezentative, mai cu seamă că Timișoara n-a mai cunoscut această satisfacție de ani de zile.

Formația studenților timișoreni s-a aclimatizat cu „aerul tare" al Diviziei A. Rodajul a fost făcut. Acum toți componenții lotului pășesc cu încredere și mari ambiții în returul campionatului. Locul 12 în clasament nu-i satisface, sînt hotărîți să-l lase în urmă. Pentru aceasta va trebui să nu precupețească nici un efort în ședințele de pregătire.

Gheorghe NERTEA